

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה כגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - קורה קעו

ויקח קרה, מה זה ויקח? לקח עצמה רעה לעצמו. כל מי שרודף אחר
 מה שאינו שלו - זה בורח ממנו, ולא עוד, אלא מה שיש לו - נאבד
 ממנו. קרה רדף אחר מה שאינו שלו - את שלו אבד, ואחר לא הרויח.
 קרה הלך במחלקת. מה זה מחלקת? פלוגתא. מחלקת שלמעלה
 ולמטה. ומי שרוצה לחלק תקון העולם, נאבד מכל העולמות. מחלקת
 היא מחלקת של השלום, ומי שחולק על השלום חולק על השם הקדוש,
 משום ששם הקדוש נקרא שלום.

ויקח קרה, מאי ויקח. נסיב עיטא בישא לגרמיה, כל דרדף בתר דלאו
 דיליה, איהו עריק מקמיה. ולא עוד, אלא מה דאית ביה אתאביד
 מניה. קרה רדף בתר דלאו דיליה, דיליה אביד, ואחרא לא רווח.
 קרה אזיל במחלוקת. מאי מחלוקת. פלוגתא. פלוגתא דלעילא ותתא.
 ומאן דבעי לאפלגא תקונא דעלמא, ואתאביד מבלהו עלמין. מחלוקת,
 פלוגתא דשלום. ומאן דפליג על שלום, פליג על שמא (דף קע"ו ע"ב)
 קדישא, בגין דשמא קדישא, שלום אגרי.

בא וראה, אין העולם עומד אלא על שלום. כשברא הקדוש ברוך הוא
 את העולם, לא יכל להתקיים ולעמוד, עד שבא והשרה עליו שלום,
 ומחנה? שבת, שהיא שלום העליונים והתחתונים, ואז עמד והתקיים
 העולם. ומי שחולק עליו, יאבד מהעולם.

תא חזי, לית עלמא קאים אלא על שלום, כד ברא קודשא בריה הוא
 עלמא, לא וכול לאתקנימא, עד דאתא ושרא עליהו שלום. ומאי הוא
 שבת, דאיהו שלמא דעלאי ותתאי, ובדין אתקנים עלמא. ומאן דפליג
 עליה, ואתאביד מעלמא.

צ'לפ'הד חלק על שבת, שהיה (במדבר טו) מקושש עצים. מי אותם
 עצים? אותם עצים אחרים, כמו שאמרנו. ואלו דברי (אילנות) הל, והל
 בקדש לא שורה, (מכאן והלאה דברי חל בשבת אסור ודאי) שחלק על
 שלום שלמעלה.

צ'לפ'הד פליג על שבת, דהוה מקושש עצים. ומאן אינון עצים. אינון
 אילנין אחרנין (קנ"ז ע"א) בדאמרן. ואינון מלין (פ"א אילנין) דחול,
 דחול בקדש לא שרייא, (מכאן והלאה מילי דחול בשבת אסור ודאי)
 דפליג על שלמא דעלמא.

רבי יוסי אמר, פתיב (תהלים קיט) שלום רב לאהבי תורתך וגו'.
 התורה היא שלום, שפתיב (משלי ג) וכל נתיבותיה שלום. וקרה בא
 לפגם שלום שלמעלה ומטה, ומשום זה נענש מלמעלה
 ומטה.

רבי יוסי אמר, פתיב (תהלים קיט) שלום רב לאהבי תורתך וגו'.
 אורייתא הוא שלום, דפתיב, (משלי ג) וכל נתיבותיה שלום. וקרה
 אתא לאפגמא שלום דלעילא ותתא, בגין כה אתעניש הוא מעילא
 ותתאה.

תורה לג

(לשון רבנו זכרוננו לברכה)

מי האיש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב: (תהלים לד)

א הכלל הוא, שצריך לבקש שלום, שיהיה שלום בין ישראל, ושהיה שלום לכל אדם במדותיו, הינו שלא יהיה מחלק במדותיו ובמארגותיו, שלא יהא לו חלוק בין פטיבו בין פעקו, תמיד ימצא בו השם ותפרך, הינו (שם נו): בה' אהלל דבר, באלקים אהלל דבר. ועלידי מה ימצא השם ותפרך בין פטיבו בין פעקו, עלידי התורה הנקראת שלום, כמה דאת אמר (משלי ג): וכל נתיבותיה שלום; ועלידי צדיקים שנקראו גם כן ברית שלום. ומחמת זה יכול לאהב את השלום בכל מקום, הן פטיבו וכו', ויכול להיות שלום בין ישראל, ולאהב זה את זה:

ב וצריך לדעת, שמלא כל הארץ כבודו, ולית אתר פנוי מנה, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין. ואפלו מי שעוסק במשא ומתן בעבדים, לא יכול להתנצל ולומר: אי אפשר לעבד את השם ותפרך מחמת עביות ונשמויות שנופל תמיד עליו, מחמת העסק שעוסק תמיד עמהם. כי כבר גלו לנו חכמינו זכרונם לברכה, שבכל דברים גשמיים, ובכל לשונות העבדים, יכול למצא בהם אלקות, כי בלא אלקותו אין להם שום חיות וקיום כלל, כמו שכתוב (נחמיה ט): ואתה מחיה את כלם. לבר שחיות ואלקות הוא שם בצמצום גדול ובמעוט, רק כדי חינונו להחיותו ולא יותר. כי הקדוש ברוך הוא צמצם את אלקותו בצמצומים רבים ושונים, מראשית המחשבה עד נקודת המרפז של עולם הגשמי, ששם מדור הקלפות. ובכל מה שמשתלשל יותר ומתצמצם יותר למטה, אלקותו מלפז שם במלבושים רבים יותר. וזה שגלו חכמינו זכרונם לברכה, ופתחו לנו פתח, שחמשפיל ידע ויבין שבכל הדברים גשמיים יש אלקותו וחיותו, כמו שאמרו חכמינו

זכרונם לברכה (מנחות לד): טט בכתפי שתיים, פת באפריקי שתיים; להודיע שבכל לשונות העבדים יש שם אלקותו המחיה אותה. וזה שמביא בירושלמי (תענית פא): אם יאמר לך אדם היכן אלקיך, תאמר לו: בכרך גדול שבדומי, שנאמר: אלי קרא משעיר. נמצא שזה האדם שישאל היכן אלקיך, בודאי הוא משקע במדור הקלפות, כי הוציא את עצמו מן הכלל וכפר בעקר, שאמר: היכן אלקיך, ונדמה לו שבמקומו אין שם אלקים. ככן תאמר לו: אפלו במקומך, שאתה משקע במדור הקלפות, גם כן שם תוכל למצא אלקותו, כי הוא מחיה את הכל, כמו שכתוב: ואתה מחיה את כלם; ומשם אתה יכול לדבק את עצמך בו ותפרך, ולשוב אליו בתשובה שלמה, כי לא רחוקה היא מקוה, אלא שבמקומך שם רבו הלבושים. וכל מה שאדם הולך ממדרגה למדרגה, הוא מתקרב יותר אל השם ותפרך, ויכול לדע את השם ותפרך בהבנה יתרה, כי כל מה שהמדרגה יותר עליונה, נתמעטו הלבושים, ונתמעט הצמצום, ואז הוא מקרב יותר אל השם ותפרך, ויכול לאהב את עצמו עם השם ותפרך באהבה יתרה:

ג והנה יש שני מיני ימים: ימי טוב וימי רע. כמו שכתוב (קהלת ז): ביום טובה היה בטוב, וביום רעה רעה ראה. הינו שצריך לאדם להסתפל שם היטב היטב, בודאי ימצא שם ימי טוב, הינו תורה. והימים נקראים מדות, כמו שכתוב (תהלים לט): ומדת ימי; והמדות הם התורה, כי אוריתא בלה הם מדותיו של הקדוש ברוך הוא, כי התורה מדרגת מאהבה ויראה ושאר המדות, ובה ברא הקדוש ברוך הוא עלמין, כמו שכתוב (משלי ח): ואהיה אצלו אמון – אל תקרי אמון, אלא אמן (כ"ר פ"א, זוהר שמיני דף לה:). ואותיות התורה הם המתיין את כל דבר ודבר, אלא כל מה שהמדרגה היא למטה, שם הם אותיות התורה בצמצום יותר ממה שהיו במדרגה יותר עליונה, ואינם מאירים כל כך כמו למעלה במדרגה עליונה, כדי שלא להשפיע אור וחיותה יותר מהראוי. נמצא, אפלו במדור הקלפות, הינו בימי רע, שהם מדות רעות ולשונות עבדים, שם יכולין למצא אותיות התורה. אבל מחמת רבוי

הקבועים וגדל הצמצום, אינם נתראים אותיות התורה, הינו ימי טוב, עלידי ימי רע והחשף השורה עליהם. אבל מי שבוּפָה את יצרו הרע, הינו הימי רע, הינו המדות רעות, אזי הרע נתבלבל לגמרי נגד ימי הטוב שבָּהֶם, אזי אותיות בולטות ונתראים ומאירים ביותר, פי מתחלה לא היו מאירין כל כָּה, פי לא קבלו אור מלמעלה, כדי שלא יקבלו הימי רע יותר מפדי היינו. ועכשו שנתבטל הרע, ונשארו אותיות התורה לבד, אזי מקבלין אור רב מלמעלה: נמצא, זה שבוּפָה את יצרו, הינו שבוּפָה את ימי רע, כשהוא מדבר עם העכו"ם או שרואה מודותיהם, אזי תקף הרע שישכן על הטוב, הינו אותיות התורה, נתבטל ונזבל, ואותיות התורה בולטין, אזי הוא יודע התורה שבאורו הדבר: וזה שכתוב בזהר הקדוש (לך לך דף צ:): ברכו ה' מלאכיו גברי כח עשי דברו; אלן אנון דמתגברין על יצריהון, אנון דמין למלאכין ממש. עשי דברו – דעבדין להאי דבר, לשמע בקול דברו – אנון זכין למשמע קלין מלעלא. פי התורה נקראת דבר, כמו שכתוב (תהלים קה): דבר צוה לאֶלֶף דור, וכל מה שאותיות התורה נתצמצם ונתלבשים בצמצומים ובלבושים יתרים, התורה הוא בהעלם ובאתכסוי יותר, ומי שמפשיט את האותיות התורה מהלבושים, הוא דומה כמי שבונה את התורה. למשל, אותיות התורה שהיו מפוזרין ומפרדין בלשונות העכו"ם, ולא היה שום אדם יודע מהם, מחמת הימי רע שהחשיף עליהם והלביש אותם. וכשבא זה האדם, שהוא דומה למלאך ה' צבאות, עלידי שבוּפָה את יצרו, הינו הימי רע, אזי הרע, הינו לשונות העכו"ם, נכפפין ונתבטלין כנגדו, ואז נשארו אותיות התורה בולטין; וכשנפשיטין מהלבושים הנשמייים, הינו מלשונות העכו"ם, הינו מודות רעות, הינו מימי רע, אזי מקבלין אלו אותיות התורה אור רב יותר ממה שהיו מקבלין מתחלה, פי מתחלה לא היו מקבלין אלא כדי היות הראוי לאותו מקום, כדי שלא להשפיע יותר מהראוי להם, כמו שכתוב בכתבי האר"י: עד דלא ידע בין ארור המון לברוך מרדכי, הינו שימשיך שפע להקלפות כדי היינו ולא יותר. (עין ב"פריעי"חיים" בכונות פורים פרק ו', מבאר שם שצריכין להמשיך היות להקדשה הנעלמת בתוך הקלפות, אבל צריכין

להמשיך החיות בצמצום גדול, שזוהו סוד פונות השכרות של פורים, עין שם). אבל כשנפשיטין האותיות מהקלפות, אזי מקבלין אור רב מלעלא. וזהו: עשי דברו לשמע בקול דברו, כשעושין ובנין להתורה שהיה מתחלה מפוזרין ומפרדין בלשונות העכו"ם ובמדות רעות ובימי רע, אזי: לשמע בקול דברו, וזכין למשמע קלין מלעלא. הינו שהדבר, הינו התורה, מקבלין אור רב מלמעלה, וזה שמיעת התורה. וזה בהינת נעשה ונשמע, שמתחלה עושין ובנין לאותיות התורה, שיהא אותיות בולטות ומצטרפות (יומא עג:), ואחר-כך: נשמע – זכין למשמע קלין מלעלא. הינו שאותיות התורה מקבלין היות ואור רב יותר ממה שקבלו מתחלה, כשהיו מלבשיין בלשונות הגוים ובימי רע:

ד וזה ידוע, שהתורה, הינו המדות, הינו הימים, שורה בהם אהבתו ותברך שמו, כמו שכתוב בזהר הקדוש (בלק דף קצא: בראשית דף מו:): יומם יצוה ה' חסדו; שהחסד, הינו האהבה, כמו שכתוב (ירמיה לא): אהבת עולם אהבתיה [על בן משכתיך חסד] וכו', הוא יומא דאזל עם פלחו יומין, הינו המדות. פי המדות הם צמצומים לאלקותו, כדי שנוכל להשיג אותו עלידי מדותיו, כמו שכתוב בזהר הקדוש (פ' בא דף מב:): בגין דישתמודעין לה; פי בלא מדותיו אי אפשר להשיג אותו. ומחמת האהבה שאהב את ישראל, ורצה שידבקו בו ויאהבו אותו עמו מזה העולם הגשמי, הלביש את אלקותו במדות התורה. וזה בהינות של תר"ג מצוות, פי השם ותברך שער בדעתו שעל ידי המצוה הזאת נוכל להשיג אותו, ועל ידי זה צמצם את אלקותו דוקא באלו התר"ג מצוות. למשל ששער בדעתו מצות תפלין, שהמצוה הזאת צריכה להיות כָּה, הינו ארבע פרשיות וארבע בתים של עור כתובים ורצועות של עור, פי כָּה שער בדעתו, שעל ידי הצמצום הזה נוכל להשיג אותו ולעבדו, ולכן לא צוה שיהיה ארבע בתים של כסף וזהב, פי בן שער ומדד על ידי אהבתו. נמצא שעל ידי אהבתו שאהב את ישראל, הלביש את עצמו במדות התורה. נמצא שבכל מדה ומדה יש שם אהבה, שהקדוש-ברוך-הוא אהב את עצמו עם ישראל. נמצא, מי שמפשיט את התורה

מלבושי הקלפות, על ידי פפית היצר, אזי הוא מקרב אל השלום, כמו שכתוב: וכל נתיבותיה שלום: והתורה יש בה שני בחינות: בחינות נגלה, ובחינות נסתר. והנסתר הזה, הוא אוריתא דעתיקא סתימאה דעתיקא לאתגליא לעתיד לבוא. ואז בשיתגלה התורה הזאת דעתיקא סתימאה, אזי יהיה השלום נפלא בעולם, כמו שכתוב (ישעיה יא): וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי וכו', לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את ה'; כי אזי יתגלה האהבה שבדעתו: ה כי יש שני מיני אהבות: אחת, שהיא אהבה שבימים, כמו שמוכא לעיל: יומם יצנה ה' חסדו, יומא דאזל עם בלחו יומיו; שבכל יום, הינו שבכל מדה ומדה, יש שם אהבתו של השם יתברך עם ישראל, וזה שבפעל. ויש אהבה שהוא בכה, הינו האהבה שהיה בין ישראל לאביהם שבשמים קדם הבריאה, שהיו ישראל עדין בדעתו ובמחו. למשל, יש אהבה שהאב אוהב את בנו, שכל אדם יכול להשיג זאת האהבה. והתקשרות והאהבה שיש בין הבן ובין האב בשעדין הבן במח האב קדם ההולדה – זה ההתקשרות והאהבה אין אנו יכולין להשיג עכשו, כי אין משיגין עכשו כי אם בזמן ובמדות, ואהבה שבדעתו ובמחו היא למעלה מהזמן והמדות, ואינו מלבש בשום לבוש. ולעתיד לבוא שיתגלה אוריתא דעתיקא סתימאה, ואז יתקום מאמר חכמינו זכרונם לברכה (תענית לא): עתידים צדיקים להראות באצבע, כמו שכתוב: זה ה' קוינו לו; כי אז יפשמ הקדוש ברוך הוא את לבושו, וימלא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ויתגלה האהבה שהיא בדעת, שהיא פנימיות התורה, הינו אלקותו השוכן בתוך התורה והמדות. כי עכשו הלבוש הזה הוא מכסה על אלקותו, הינו על פנימיות התורה. ובשיתגלה הפנימיות, הינו אלקותו, אזי יתרבה השלום, כמו שכתוב: לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה – שיתגלה האהבה שבדעת: וזהו (זכריה יד): והיה יום אחד יודע לה' – שיתגלה האהבה, הנקרא יום, כמו שכתוב: יומם יצנה ה' חסדו; הינו התורה הפנימיות שהיתה צפונה, כמו שכתוב (בראשית א): וירא אלקים את האור כי טוב; ואמרו רבותינו

זכרונם לברכה (הגיגה יב): כי טוב לגנו, כי אור התורה הזאת אין העולם פדאי להשתמש בה. והתורה נקרא טוב, שנאמר (משלי ד): כי לקח טוב נתתי לכם (ע"ז יט). ונקרא אור, כמו שכתוב (משלי ו): ותורה אור. ויש גם בן צדיקים שהם צפונים ומסתרים, שאין העולם פדאי להשתמש בהם. וצדיק נקרא טוב, כמו שכתוב (ישעיה ג): אמרו צדיק כי טוב (הגיגה שם). ונקרא אור, כמו שכתוב (תהלים צו): אור זרוע לצדיק. וכשיתגלו הצדיקים הצפונים, והתורה הצפונה, אזי יתגלה שלום רב בעולם, שיתחברו כל הפכים יחד, כמו שכתוב: וגר זאב עם כבש; כי אז יתגלה האהבה שבדעת, הנקרא: יום אחד יודע לה'; הינו האהבה שבדעת, אשר הוא לא יום ולא לילה, הינו שהאהבה הזאת היא למעלה מהזמן ולמעלה מהמדות:

מהמדות:

ו ואפלו במדות עצמן, כל אחד לפי בחינתו הוא בחינת דעת לבחינה שתהתיה, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: מה שעשתה חכמה עטרה לראשה, עשתה ענוה עקב לסלותא (מדרש רבה שה"ש, הובא בתוספות יבמות קג: ד"ה המסוליים). נמצא שהמדרגה הפחותה של עולם היצירה הוא בחינת דעת לעולם העשיה שתהתיו. נמצא שיש אדם שאהבתו שיש לו עם השם יתברך במדותיו ובזמן, הוא בחינות אהבה שבדעת שלמעלה מהזמן להאדם שהוא במדרגה פחותה ממונ:

וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מועד קטן יז): כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו – אם הרב דומה למלאך ה' צבאות; הינו שכופה את יצרו, אזי הוא דומה למלאך ה' צבאות, כמו שכתוב בזהר: ברכו ה' מלאכיו גבורי כח – אליו אנו דמתגברין על יצריהון וכו'. כי עלידידה שכופה את יצרו, אזי אותיות התורה בולטין ומצטרפין. אזי הוא בחינות נעשה ונשמע, פי עושה ובונה אותיות התורה, וזוכה למשמע קול התורה מלעלא. בודאי מזה הרב, תורה יבקשו מפיהו, כי בודאי יודע הוא את התורה, אפלו מדברים גשמיים הוא מלקט אותיות התורה. וזה כי שפתי כהן ישמרו דעת. כהן הוא בחינות חסד. ישמרו דעת – הינו שיתגלה עלידי

הרב הזה האהבה שבדעת, שהוא לפי מדרגתך אהבה שהוא למעלה מהזמן, שהוא: יום אחד יודע לה' וכו':

ו יוביל כל אדם למעם מעם אור האהבה שבדעת, כל אחד לפי בחינתו, אפילו עכשו בתוך הימים, הינו פשימשר את לבו לדעתו. כי כל אחד מישראל יודע שיש אלקים בכלל, אבל הרשעים הם ברשות לבן (בראשית רבה נח פ' לד), והמדות והימים הם נכלליו בלב, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (זהר תרומה דף קסב: ועיין פנהדרין קו:): רחמנא לבא בעי, ובלבד שיבין את לבו לשמים (ברכות ה:), כי עקרון של המדות הוא הלב. נמצא פשימשר את לבו לדעתו, שיוודע שיש אלקים יודע בכלל, שמלא כל הארץ כבודו, ויודע בידיעות התורה, ובשופה את לבו לדעתו הזה, הינו שלבו ברשותו, אזי נכלליו גם כן המדות שבלבו לדעתו, ואזי מקבליו המדות אור האהבה שבדעת, ורואה ומשיג אור הגנוז לפי בחינתו, הינו שהצדיקים והתורה שהיה גנוז וצפון עד עתה ממונו, בשופה את לבו להדעת, אזי מקבל הלב שהוא שרש לכל המדות, ומקבל אור האהבה שבדעת, הוא האהבה שהיה בכת בין הקדוש-ברוך-הוא לישראל קדם הפריאה: וזה: מי האיש החפץ חיים – חפץ הוא בחינת לב, שהחפץ הוא בלב. חיים הוא בחינת דעת, כמו שכתוב (משלי טז): מקור חיים שכל בעליו. הינו פשימשר את הלב להדעת, שלבו ברשותו, שופה את יצרו, אזי לפי בחינתו, אהב ימים – הוא ממשיך את האהבה מדעת, לתוך הימים ולתוך המדות. לראות טוב – ורואה ומשיג את האור כי טוב וגנוז, שמשיג האור, הינו התורה הגנוזה, והצדיקים הגנוזים: ונשמעתי בשמו, שאמר שבהתורה הזאת כלולים הפונות של לולב, ולא זכיתי לשמע באור הענין, אך עינתי ומצאתי קצת. כי עקר הפונות של לולב הוא, להמשיך כל החסדים עד התנה, להאירם אל המלכות. וצריכין לנענע הנענועים, כדי להמשיך אור משרש החסדים שבדעת, אל החסדים המתפשטים בגוף, להוסיף עליהם אור גדול משרשם שבדעת וכו'. עין שם ב"פרייעי' חיים" בשער הלולב. וגם מבאר שם, שהפונה בענין הפתוב: יומם יצוה ה' חסדו, ולא אמר יום אלא יומם,

שהוא הולך עם פלם, עין שם. וכל זה מבאר בהתורה הנ"ל, עלפי דרכו הנורא של רבנו ז"ל, כי מבאר שם, שעלידי שפית היצר, זוכה לגלות האהבה, שהוא חסד, שהוא יומא דאזל עם בלהו יומיו. דחינו שהאהבה, שהוא חסד, מלבש בכל המדות וכו'. ומבאר שם שיש אהבה שבדעת, שהוא למעלה מהזמן והמדות, ועלידי שמקשר לבו לדעתו, שלבו ברשותו וכו', אזי מקבליו המדות אור האהבה שבדעת וכו' פנ"ל. וכל זה הוא סוד פונות לולב הנ"ל, שהוא להמשיך הארה משרש החסדים שבדעת, שהוא בחינת אהבה שבדעת, לתוך החסדים שבגוף, שהם בחינת כלליות המדות, שבכלם מלבשים חסדים, שהם בחינת אהבה פנ"ל. וכל זה כדי להאיר אל המלכות, שהוא האתרוג, הינו כדי לגלות מלכותו לכל באי עולם, הינו למצא אלקותו בכל לשונות העפוו"ם, ובכל הדברים גשמיים, ובכל מדורי הקלפות פנ"ל, שכל זה הוא בחינות: ומלכותו בכל משלה. וכל זה נעשה עלידי הצדיק שפופה יצרו, שהוא בחינת הלולב, שהוא בחינת צדיק פידוע, בחינת: צדיק בתמר יפרח. כי בסבות אנו עוסקין לגלות מלכותו לכל באי עולם, ואפילו לכל השבעים לשונות העפוו"ם שזוהו סוד השבעים פרים שמקריבין בשבילם בסבות. וזהו שאנו אומרים אחר נטילת לולב והקפותיו: למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים אין עוד. וכל זה מבאר בהתורה הזאת פמבאר לעיל באריכות. ועדין צריכין עיונא רבא, לבאר כל הפונות של לולב עלפי התורה הנ"ל באר היטב. וה' יאיר עינינו בתורתו, שנוכח להבין דבריו ורמיזותיו הנוראים והנפלאים:

השלום שהוא הדבר השלם לחלקים כנ"ל, כי השלום שהוא החיבור בין עליון לתחתון להיות דבר אחד, הוא הדעת הגדול המחבר החלקים, דעת של אורייתא דעתיקא סתימאה לעתיד לבוא, בחינת תרבה דעה כמים לים, בחינת וגר זאב עם כבש וכו', שאז יתגלה פנימיות התורה, והקב"ה יסיר הלבושים שלו, ויהיה שלום ויתבטל המחלוקת והאכזריות והדין והזק של בחינת זאב ונמר. וזו שחולק על השלום, ולא אוהב את השלום בכל מקום ודרגה, נמצא שחולק על השם הקדוש, שם הוי"ה ברוך הוא שכל אותיותיו אחד באמת, כי שמו מרמז על כל העולמות שהם לבושים על לבושים לאורו יתברך מן החכמה ואהבה שבמוח האב עד למלכות שם רבו הלבושים על האור אך באמת הכל אחד, ומדוע זה החולק על מידת השלום המחברת בין חסד לדין בין האור לכלי, מדוע הוא חולק על השם הקדוש, משום ששם הקדוש נקרא שלום לרמוז על בחינתו שמחבר כל העולמות כולם להיות אחד, בחינת כיום הוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. וזה בעל המחלוקת מפריד בין העולמות כנ"ל נמצא מפריד שמו יתברך כביכול.

תא חזי, לית עלמא קאים אלא על שלום, בד פרא קודשא בריך הוא עלמא, לא יכיל לאתקיימא, עד דאתא ושרא עליהו שלום. ומאי הוא. שבת, דאיהו שלמא דעלא ותתאי, וברין אתקיים עלמא. ומאן דפליג עליה, ותאבד מעלמא. – בא וראה, אין העולם עומד אלא על השלום, כי השלום הוא כוח החיבור בין החלקים להיות דבר אחד שלם, כמו חיבור הנשמה בגוף, אשר על ידי זה הגוף חי וקיים, כי הגוף הוא עולם קטן כידוע, והנשמה מהייה אותו על ידי חיבורה אליו ככח השלום, כך העולם עומד על ידי השלום כנ"ל על ידי העולמות העליונים אשר ביחס אליו הם האור המחיה אותו, כי כאשר ברא הקב"ה את העולם, לא היה יכול להתקיים ולעמוד העולם, עד שבא והשרה עליו שלום, ומהו שלום? שבת, שהיא שלום וחיבור של עליונים, הם האורות של אהבה שבדעת שמעל הזמן קודם הבריאה, ותחתונים, אלו האותיות של התורה למטה המלוכשים כוח העולם, המקבלים חיות בצמצום על ידי השלום וחיבור מעט, חיות מן האור המאיר בהם, עד שעל ידי פכית היצר, נעשה חיבור הדעת של תורה אשר נתיבותיה שלום, שעל ידי כוח של השלום נעשה חיבור בין עליונים ותחתונים ולכן יאיר אור רב מלמעלה להחיות האותיות שלמטה הכוללות ומצטרפות, ומאיר בימים ומידות ושיעורי האותיות אור האהבה שבדעת, ומאיר הדעת והחיבור והשלום בעצמו, וזהו כוח השבת – ש' שהם שלושה קיום שהם חיבור חסד וגבורה על ידי תפארת השלום, המאיר למטה בבת היא המלכות עולם הזה התחתון, ואז על ידי השבת עמד והתקיים העולם. מי שחולק עליו, על כוח השבת שהוא כוח השלום המחבר בעולמות וממשיך אור העליון לחיות התחתון, אז מידה כנגד מידה כנ"ל יאבד מן העולם כי אין אור העליון מחייה זה אדם התחתון והשפל אשר חלק עצמו מכוח החיות המעמיד הדברים.

צלפחד פליג על שבת, דהוה מקושש עציב. ומאן אינון עציב. אינון אילנין אחרנין (קניז ע"א) בראמון. ואינון מלין (פ"א אילנין) דהול, דהול בקדש לא שרייא, (מכאן והלאה מילי דהול בשבת אסיר ודאי) דפליג על שלמא דעלמא. – צלפחד במעשיו חלק על השבת וחילק עצמו והרחיק עצמו מבחינת כוח השבת שלום המחיה, שהיה מקושש עציב, מי הם אותם עציבים? הינם אילנות אחרים כמו שאמרנו, בפרשת שלח לך דף קנז עיין שם בדבר המקושש, מה שהפריד בין עץ החיים ופנימיות התורה לעץ הדעת טוב ורע שהוא מקום הלבוש והסתר המקיים הבחירה בין טוב ולרע. והם אילנות של מילים המורכבות מן האותיות התורה המלוכשים בלבושים של הול, והול בקדש לא שורה לקבל חיות מן הקודש, אלא מעט בצמצום כדי קיומו בשביל הבחירה בשביל שיבחר בטוב של התורה על ידי כפיית היצר. ולכן אם אדם מדבר דיבור של הול שאין בו פנימיות התורה והשלום, אזי מפריד עצמו מן השבת שהיא אור האהבה שבדעת מעין עולם הבא שמעל הזה המחיה כל המידות, אך זה מדבר בתוך השבת דיבור של הול ללא אור שבת אזי מפריד עצמו מן השבת שלום המחיה כל העולמות, וזה המקושש שחלק על השלום של העולם שהוא השבת ופנימיות אור דעת התורה, אזי הפריד עצמו מן החיבור המחיה כנ"ל,

ויקח קרח, מאי ויקח. נסוב עיטא לנרמיה, פל דרדף פתר דלאו דיליה, איהו עריק מקמיה. ולא עור, אלא מה דאית פיה אתאבד מניה. קרח דרדף פתר דלאו דיליה, דיליה אבד, ואחרא לא רוחה. – ויקח קרח. מהו ויקח. שלקח עיצה רעה לעצמו, לקחת לו כהונה שהיא מדרגה שאינה שלו. כי הכהונה היא בחינת חסד, בחינת כהן איש חסד, והוא בחינת אהבה שבימים דאזלא עם כל המידות, וזאת אהבה שבימים נמשכת מאהבה שבדעת שמעל הימים, שמשם מקבל הכהן קדושתו, ועל ידי התגברות על היצר זוכה לקבל אור אהבה שבדעת בתוך הימים, והגבורה וכפיית היצר היא מידת לוי שהוא קורח שהיה לו להתגבר על יצרו מה שרצה לקבל מלוכה כמשה ואהרן, כי דייקא אם היה במידה טובה שלו מצמצם עצמו בגבורה לא להכנס לגבול שאינו שלו אזי היה דייקא זוכה לאוהב את עצמו עם השם יתברך, והיה מאיר לו אור אהבה שבדעת והיה לו השלום והשלמות לא יחסר לו דבר, אך הוא כאמור נתן עיצה רעה לעצמו, שהוא הפך אהבת עצמו ונשמתו עם ה' יתברך, כי כל מי שרודף אחרי מה שלא שלו, במקום להכיר את ה' יתברך בלבוש המיוחד של אהבת ה' אליו במקום שלו, שהוא האור הנסתר של אהבת ה' אליו, ורודף להשיג אור האהבה שבדעת בלי כלי המצוות, ומחפש לינוק מאור האהבה שבדעת של נשמות אחרות מתוך קנאה בהם בחשבו שאינו יכול להשיג כפי מקומו אפילו ברומי, אזי דייקא זה האור של עצמו בורה ממנו. ולא עוד אלא מה שיש בו בתוכו אור האהבה הנסתרת של עצמו עם ה', מה שכן זכה לכיפוף יצרו להכין לכלים לאור האהבה שבדעת השייכת אליו אזי, נאבד ממנו ומתכסה הסתרה בתוך הסתרה לבוש בתוך לבוש ואינו נמצא כביכול עד שיתקן מחדש ויסיר הלבושים המכסים על אור האהבה שבדעת לאהוב את עצמו עם ה' יתברך. קורח רדף אחרי מה שאינו שלו, דהיינו שרדף אחרי אור החסד של אהרן, לכן אור האהבה שלו מצד חיותו לוי נאבד, ואחר שהוא האור הנסתר אצלו בבחינת לבוש צמצום ואחוריים לא הרויח.

קרח אָזיל במחלוקת. מאי מחלוקת. פלוגתא. פלוגתא דלעילא ותתא. ומאן דבעי לאפליג תקינא דעלמא, ותאבד מפלוגה עלמין. מחלוקת, פלוגתא דשלום. ומאן דפליג על שלום, פליג על שמא (דף קע"ז ע"ב) קדישא, בגין דשמא קדישא, שלום אקרי. – קורח הלך בדרך פעולה של מחלוקת, מה היא מחלוקת, חצייה, דהיינו לחצות את הדבר השלם שהוא השלום לחלקים נפרדים וחסרים, מחלוקת וחצייה והפרדה שבין למעלה ולמטה, דהיינו אור האהבה שבדעת שלמעלה שהוא שורש הבריאה וקודם הבריאה מה שה' יתברך אהב אותנו טרם הבריאה ללא גבול, כאב האוהב את בנו כשעדין הבן במוח האהבה, אשר שם אור החסד השלם אשר מאיר למטה במידות וימים בעת שהצדיקים כופים יצרם וממשיכים הדעת ללב, שאז אותיות התורה המלוכשות בכל מקום בעולם הזה למטה אפילו ברומי, וכל שכן בלימוד התורה המלוכשת בספרים הכתובים שבעולם הזה, אלו האותיות מצטרפות וכוללות ומקבלות אור רב מלמעלה. אך שאין כופה יצרו אזי מפריד אור העליון של אהבה שבדעת מן הימים והמידות ואין נמשך אליו חסד וחיים. כי צריך לאהוב את השלום בכל מקום, אך וזו שאוהב את המחלוקת ואש המחלוקת נותנת לו חיות דמיונית של כבוד וכדומה הוא רק לשעה, לכן וזו שרוצה לחלק תיקון העולם, ויש לו רצון למחלוקת מפני תאוותו כנ"ל, וחולק בין מעלה למטה בין החסד העליון לבין הדין התחתון והצמצום והלבוש, שלא מכיר בכך שהלבוש הוא כלי בשביל החסד ורוצה החסד בלי הכלי והלבוש והצמצום, שזה החיבור בין הגבורה לחסד בין האהבה שבדעת עליונה לבין אהבה שבימים על ידי כפיית היצר שהוא תיקון העולם לקבל האור הרב מלמעלה, מידה כנגד מידה יאבד מכל העולמות, כי כל העולמות ומידות והספירות אשר זה למעלה מזה, הם לבושים נעלים לאור, וכל שעולים למעלה יותר יש פחות לבושים והסתרה לאור אשר בתוך הכלי, אך זה המפריד בין הכלי שהם העולמות לאור, יאבד מן העולמות אשר על ידם משיגים האור. מחלוקת היא חציית

וממילא דינו מוות. ויש בזה כחינה של הלומד פשט התורה שהיא כגוף, ואינו לומד הפנימיות אשר שם שורה אהבה שבדעת שהוא אור עין החיים המהייה עין הדעת טוב ורע, שהוא פשט התורה כשר פסול, טמא טהור, מותר אסור, ואזי הגוף של תורת הפשט הוא כגוף ללא נשמה, שאין מחברם יחד לגלות הרוים המלוכשים בפשט, ואזי הוא כחינת מיתה.

רבי יוסי אמר, פתיב (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי תורתך וגו'. אורייתא הוא שלום, דכתיב, (משלי ג) וכל נתיבותיה שלום. וקרה אתא לאפגמא שלום דלעילא ותתא, בגין כך אתעניש הוא מעילא ותתא. – רבי יוסי אמר פירוש אחר שהוא אחד עם הקודם, וביאר מה הוא כוח השלום, כתוב שלום רב לאוהבי תורתך, כי אוהבים עצמם עם אור התורה והכמת אותיות המצטרפות שלה, כי הצירוף הוא כוח השלום והחיבור, והמה על ידי אהבה שבדעת שמאיר בהם על ידי כפיית היצר, שזה הדעת הוא כוח השלום והחיבור, על ידי זה רואים השלום והחיבור של כל חלקי התורה להיות אחד, כי עשירים במקום אחד ועניים במקום אחר, ואוהבי התורה הצדיקים, התלמידי חכמים, מחברים אלו החלקים להיות דבר אחד שלם בכוח השלום ומאיר באלו החלקים אור רב ממעלה, שהוא שלום רב, ובכוח אור אהבה שבדעת מאיר בהם ביתר שאת להיות כופים יצרם, לא ללכת אחרי שרירות לבם אחרי ההיצוניות שם התאוות ועברות, אלא הולכים אחרי האהבה שבדעת והפנימיות ביראת שמים ולכן אין למו מכשול. ומדוע שלום רב לאוהבי התורה, כי התורה הוא השלום, כמו שכתוב וכל נתיבותיה שלום כי היא מגלה השלום בכל הנתיבות והמקומות. כי ידי התורה ימצא את ה' יתברך בכל מקום, בין טיבו בין בעקו, דהיינו גם בעין הדעת טוב ורע, ומקומות שם רבו הלבושים של האור וניתן כוח לרע, והוא בכוח התורה לומד לגלות התורה ואור האהבה של הקב"ה בכל מקום ויכול לאהוב עצמו עם הקב"ה בכל מקום ולקבל היות מהקב"ה, דהיינו לקבל אור החסד ואור אהבה המהייה הכל. קורה בא לפגום את השלום של עליונים ותחתונים, כי חלק על משה שהוא הדעת כידוע, שהוא כוח החיבור והשלום, ומשה הוא פנימיות התורה, לכן חלק קורה על הכוח המחבר עליונים שהם חכמת פנימיות התורה ואור אהבה של משה עם הקב"ה, אשר משה מאיר בתחתונים ומקיים העולמות כולם, וכן חלק עצמו קורה מן הכהונה וכה החסד והאהבה דייקא על ידי שרצה כהונה ללא כוח כפיית היצר שמצד הלוי כניל ומשום זה שהלק עצמו מכוח החיבור אשר מחבר עליונים ותחתונים להיות שלמים, נענש מלמעלה בדין שנעשה בו בכוח ומטה מן האדמה אשר בלעה אותו בפועל להיות נסתר בתוכה כמו האותיות שהוא הסתיר פנימיות שלהם מפני של חלק על משה המאיר באותיות. והנה אנו מצפים בכל יום למשיח דא משה המבשר ומשמיע שלום, אשר יאיר אור פנימיות התורה ויתגלה הדעת הגדול והשלום הגדול של לעתיד ולא יכנף עוד מוריד ונזכה להתגלות הקב"ה בעולמו ללא לבושים ויתגלה אהבת עולם לנו בניו של מקום במהרה בימינו אמן.

ועתה בא וראה לחדש על פי התורה הנ"ל המשך מאמר הזהר, בענין הקודש המובדל שהוא מעל הזמן כחינת אור האהבה שבדעת של הכהנים הקדושים, לבין המועד והזמן והמידות ואהבה שבימים. וכן ענין הבוקר אשר בו אור החסד ואהבה שבדעת המאיר בבוקר דאזיל עם כוליה יומיה, שהוא כוח אהרן איש החסד, וכן ענין הקטרת המחברת וקושרת עליונים ותחתונים שהוא כח השלום הנ"ל. וצרף אתה אותיות בצירוף חדש ואור רב של אהבה מלמעלה ואוהב עצמך עם הקב"ה באלו החידושים שלך.

ויקומו לפני משה וגו'. האי קרא אוקמוה חברייא. רבי שמעון אמר, קריא מועד קראי פתיב, חסר יו"ד, אמאי קראי. אלא הכי הוא, מלכותא דארעא בעין מלכותא דרקיעא. ורזא דא, כל אינון בתרין עליון, דשפא קדישא אתאחיד בהו, בלחו זמנין מאתר דאקרי קדש, דא הוא דכתיב, (ויקרא כג) מקראי קדש. ואימתי (צ"ח) בשעתא דמועד זמין בעלמא, בגוונא דאינון בתרין עליון, דזמנין מקדש עלאה, הכי נמי קדש תתא זמין לחילוי, לאעטרא ולאעלאה לחו.

ויקמו לפני משה וגו'. פסוק זה פירושו החברים. רבי שמעון אמר, קראי מועד, קראי כתוב, חסר יו"ד. למה קראי? אלא כך הוא – מלכות הארץ בעין מלכות הרקיע. וכוד זה – כל אותם פתרים

עליונים שהשם הקדוש נאחו בהם, כלם מזמנים במקום שנקרא קדש, זהו שכתוב (ויקרא כג) מקראי קדש ואימתי? בשעה שמועד זמין בעולם. כמו שאותם פתרים עליונים שמוזמנים מקדש העליון, כך גם קדש תחתון זמין לחילוי לעטרים ולהעלותם.

קדש עלאה ידיעא, קדש תתאה חכמת שלמה, הכי נמי איחי זמנית לכל חילקה. ואינון חילין כוליהו, זמנין לאתעטרא בהאי קדש תתאה, בזמנא דמועד שרייא בעלמא. ובגוונא דחילהא קיימין לעילא, הכי נמי קיימי ממנן דעמא, בדוגמא דילה לתתא, ועל דא אקרו קראי מועד. ובגין דאינון לתתא, קראי מועד חסר, (בגוונא דלעילא) אכל בשלימו יתיר אינון.

קדש עליון ידוע, קדש תחתון חכמת שלמה, כך גם היא מזמנת לכל חיליה, ואותם חילות כלם עתידים להתעטר בקדש תחתון זה בזמן שמועד שריי בעולם. וכמו שהחיליה עומדים למעלה, כך גם עומדים ממנני העמים בדגמיתה למטה, ועל זה נקראו קראי מועד. ומשום שהם למטה, קראי מועד חסר, (כמושלמעלה) אכל הם בשלמות יתרה.

אנשי שם ודאי, ולא אנשי יי. ודא הוא רזא, בנקבו שם יומת, ואוקימנא. ועל דא אקרי חבא, אנשי שם ודאי, פיין דמספרא דגבורה קא אתיין, אנשי שם אינון, הא שבהא דלחון יתיר, אכל אינון נפלי לגרמניהו. ואתאחדו במחלקת.

אנשי שם ודאי, ולא אנשי ח. וזהו סוד (ויקרא כד) בנקבו שם יומת, ובארנו. ועל זה נקרא פאן אנשי שם ודאי. פיין שמוצד הגבורה פאים, אנשי שם הם. הרי שבחם יתר, אכל הם לקחו לעצמם ונאחזו במחלקת.

בקר וידע יי את אשר לו. אמאי בקר, ואמאי קדוש ולא טהור. אלא אינון מספרא דטהור קא אתיין, וקדוש כהנא. אמר משה, בקר, דכדין בתרא דכהנא אתער בעלמא, אי אתון כהני, הא בקר, פלחו עבודת דבקר, וכדין וידע יי את אשר לו ואת הקדוש. את אשר לו סתם, דא ליואי. ואת הקדוש, דא כהנא, כדין והקריב אליו. ולית מאן דאכחין מלה, אלא בקר, אי תתחזון לאשתארא בספר דינא, בקר לא סביל לבו, דהא לאו זמניה הוא. ואי תתחזון לאשתארא בחסד, הא זמניה הוא, ותשתארוני גביה, וימפל לבו.

בקר וידע ה' את אשר לו. למה בקר? ולמה קדוש ולא טהור? אלא הם באו מצד של טהור, וקדוש הכהן. אמר משה, בקר, בשפנתר הפהן מתעורר בעולם – אם אתם כהנים, הרי בקר, עבדו עבודת הבקר, ואז ידע ה' את אשר לו ואת הקדוש. את אשר לו – סתם, זה הלויים. ואת הקדוש – זה הכהן. אז והקריב אליו. ואין מי שיבחיין בדבר אלא בקר. אם תהיו ראויים להשאיר בצד הדין, בקר לא יסבל אתכם, שהרי לא זמנו הוא. ואם תתראו להשאיר בחסד, הרי זמנו הוא, ותשארו אצלו ויקבל אתכם.

במה. בקטרת. דהא קטרת בעי לשושבינא, לאתקטרא על ודיה בכלא, ולאשתארא. מאן שושבינא. דא כהנא. ובגין כך, והיה האיש אשר יבחר יי הוא הקדוש, ולא הטהור. תרין דרגין אינון: קדוש. וטהור. כהן, קדוש. לוי, טהור. ועל דא הקדוש פתיב.

במה? בקטרת. שהרי קטרת צריכה שושבין להתקטר על ידו בכל ולהתקשר. מי שושבין? זה הכהן. ומשום כך, והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש, ולא הטהור. שתי דרגות הן: קדוש וטהור. כהן קדוש, לוי טהור. ועל זה הקדוש כתוב.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקוטי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובזוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דדיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקין ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

- א. צריך לבקש שלום, שיהיה שלום בין ישראל, ויהיה שלום לכל אדם במדותיו, הינו שלא יהיה מחלוק במדותיו ובמאמריו, שלא יהא לו חילוק בין בטיבו בין בעקו, תמיד ומצא בו השם ותפורה. וזה זכין עליידי התורה ועליידי הצדיקים שהם נקראים שלום, שעליידי זה יזכה לאהב אותו ותפורה בכל מקום הן בטיבו והן, ולאהב את חבריו ויהיה שלום בין כל ישראל:
- ב. אפילו אם אתה משקע במדור הקלפות, ואתה פמדרנה תהתונה מאד, עד שנדמה לך שאי אפשר לך עוד להתקרב אליו ותפורה מחמת שנותרתה מאד ממנו, אה על פי בן תרע, שאפילו במקומך גם בן שם תוכל למצא אלהותו, ומשם אתה יכול לדבק את עצמך בו ותפורה ולשוב אליו בתשובה שלמה, כי לא רחוקה היא ממך אלא שבמקומך שם רבו הלבושים:
- ג. זה שמתגבר על יצרו וכופה את יצרו הרע, הוא דומה למלאך ה' צבאות ממש, ואפילו מדברים נשמיים הוא יכול לקבל איתיות התורה. ואפילו בשהוא מדבר עם הגוים או שרואה מדותיהם, הוא יודע את החיות אלקות, הינו איתיות התורה שמהם יזכה שיתגלו לו סתרי תורה, הינו אוריתא דעתיקא סתימאה, וזוכה לשעם טעם אור האהבה שפרעתי, שהאהבה הזאת היא למעלה מהזמן ולמעלה מהמדות.

תפילה על פי הלימוד

הפח והגבורה של הצדיקים האמתיים אשר זכו לבקש את יצרו, אשר הם דומים למלאך ה' צבאות ממש, ועמדו בנסיונות רבות אין מספר, וכבשו את תאונתם וכפו את יצרום תחתם, עד אשר שברו ובטלו את יצרום לגמרי, וזכו להתדבק בך באמת, בתכלית הפעולה והשלמות שאין שלמות אחריו. ובזכותם ובהם הגדול נשענתי, שתהם ותחמלו עלי בזכותם, ותשפיע עלי מכם ויגבורתם, ותעזרני שאזכה נסיון לבקש ולהכניע ולשבר ולבטל את יצרי הרע, שאזכה לשבר ולבטל כל התאוות רעות ומדות רעות לגמרי ולא ישאר בי שום רע כלל, ואזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. ותעזרני שהרע שנגאחו בי יפל ויתבטל לגמרי, והטוב והתורה הקדושה תנעלם ונסתר בי ובמדותי, הכל יתברר ויתגלה ויתוסף עליו אור רב מלעלא, עד שאזכה לגלות ולהאיר כל הטוב שבי. ותזכני לעלות מדרגא לדרגא בקדשה גדולה, עד שאזכה להתקרב אליך, ולהתדבק בך ובהתורה הקדושה באמת ובתמימות. ותפתח לי אור הדעת שאזכה להפיר אותך ולהתדבק בך תמיד באהבה יתרה, באהבה רבה ואהבת עולם, באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה, ותמעט הצמיזמים והלבושים והמסכים המכדילים, ותזכני לידע ולהפיר אותך בלי צמיזמים ולבושים רבים, ותקרבני אליך בהתקרבות גדולה ובהתגלות הדעת דקדשה מעתה ועד עולם:

אני מאמין באמונה שלמה, שגם במקומי שאני שם עכשיו בעת הזאת, גם שם אתה נמצא, פי לית אתר פנוי מנף ובכל המקומות ממשלתך. על כן הוים ותחמל עלי, ואל תסתור פניך ממני אפילו במקומות הללו המגנים מאד, "גם שם ידך תנחני ותאחזני ומינך". מלא רחמים, "מעשי ידוך אל תרח" אהו בי והוציאני מהרה מכל אלו המקומות השפלים והמגנים, ותעזרני לבקש אותך תמיד בכל המקומות שאני שם, ואזכה לקום מקרא שכתוב, ובקשתי משם אהי אלקי ומצאת פי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך. ותדעה נמצא עמי תמיד בכל עת, ותקרבני אליך ברחמי אהי על פי שאני זוכה לדרש ולבקש אותך פראוי. ותתנים מקרא שכתוב, נדרשתי ללא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אלגוי לאיקרא בשמי, שפחתי אליך כפי, פרשתי ידי בלתיים, נפשי בארץ ענפה לך סלה. אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים. הנני יהוה הננו כי רב שבוענו כיו. פי שהה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. דבקה לעפר נפשי הנני בדברך. קומה עזרתה לנו ופדנו למען הסוד. הוישה לעזרתי אדני תשועתי. ומהר תהלצני ולהוציאני מכל אלו המקומות המגנים והמטנפים והמזכרים והמגשמים מאד. "אל תכלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה" ומהר לגאלני ברחמי, ולהוציאני ולהעלותני ולטהרני מכל הפגמים שפגמתי לפניך, עליידי כל המטאים והעונות והפשעים שהטאתי ושעשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד באנס ובכזון. הוים ותחמל עלי ותשפיע עלי כח וגבורה דקדשה מן

רבון עלמין אנת הו לא בהשבך, אנת הוא עלאה עליכל עלאין סתימא דכל סתימין, לית מהשבך תפיסה בך כלל, אנת הוא מלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מנף כלל, פי מלא כל הארץ כבודך ומלכותך בכל משלה. ואתה מתייה את פלם, כל צבא מעלה וכל צבא מטה, כל התיכלין והמדרגות הקדושות, וכל המדרגות והתיכלין של הטמאה והסמא אהרא, ואפילו בעשר פתרון המסאבותא מלבש חיותך, ותפורה לעד ולנצח נצחים, ואין שום סמא אהרא וקלפה וטמאה בעולם שלא יהיה מלבש בהם חיותך ותפורה, כי אתה מתייה את פלם, ומבלעדיך אין להם שום חיות וקיום כלל. ואפילו בכל לשונות הגוים ובכל המדות רעות ובכל התאוות רעות, ואפילו בכל העברות והאסורים שבתורה מלבש ומסתר חיותך ותפורה, פי מלכותך בכל משלה. על כן פאתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי אדוניכל, לחלות ולחנן פניך ולשטח פפי ברחמי ותניתיך, שתהנני בהסודי הגדולים, ותשפיע עלי שכל ודעת דקדשה וכה וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר על יצרי הרע ולכופו להשתעבד לך באמת, ואזכה להפיר אותך ולהתקרב אליך בכל מקום, בין בטיבו בין בעקו חס ושלום, תמיד אתקרב אליך, ואזכה לקום מקרא שכתוב, בה' אהלל דבר, באלקים אהלל דבר. ולהתדבק בך תמיד, ותזכני ותעזרני להפיר אותך ולהתקרב אליך באמת, ולשוב בתשובה שלמה לפניך במקום שאני שם עכשיו בעת הזאת, ואם בעונותי הרבים נפלתי למקום שנפלתי וירדתי למקום שירדתי, אהיעליפייכן

לעילוי נשמת
הרב מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
מרזו תמו בת דוד והיובא פריחה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
הקדוש אלישה יהונתן בן חגי ה' יקום דמו
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
הקדוש אליהו יעקב בן אבידע ה' יקום דמו.
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.